

STEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Triglavsko, 6

Izhaja enkrat na mesec

Izdalja S.K.P.O. Dravčičev B. Sotopje iz Števerjana

Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1969, številka 72

UREDILCI: DAMJAN TERPIN (glavni urednik), VOJBIČ IVAN, HLEDE DAMJAN, TERČIČ VIDA, HUMAR MARJKA
UPRAVNI SVET: MIRKO HUMAR, BORIS HLAJNIK, EDI HLEDE (odgovorni urednik) — Lastnik tisk

OPREMLILI: ČLANI DRUŠTVA (odgovorni: JELEKO KOMJANČIČ)

Speditions in Abb. Postale Gr. IV - 75% - Autoriz. Prox. le PT GO

Periodico trimestrale

- gennaio-marzo, 1990 n. 1

Števerjan, oktober-december 1989

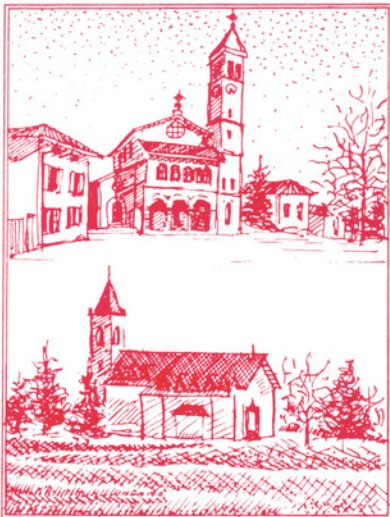
Leto

XXI

Štev. 4

SLIKA: DAVID PINTAR

Vsem bralcem Števerjanskega vestnika

želimo

Veseli božič

in

Srečno 1990!!!

Visoki jubilej organista Hermana Srebrniča

Na prvo adventno nedeljo, 3. decembra letos, smo se v števerjanski cerkvi pri 10. maši slovesno spomnili našega organista in pevovodje Hermana Srebrniča, ki že 40 let zvesto in neutrudno vrši v naši župniji službo organista in pevovodje.

Na začetku maše nas je domači župnik, g. Anton Lazar, najprej opozoril na to slovesnost, nato sta Damjan in Silvana prebrala opis vsega delovanja, ki ga je v teh 40 letih Herman vestno opravil. Za tem je župnik prebral voščila generalnega vikarja msgr. Silvana Cocolina in brzojav kardinala Casarolija z voščili in apostolskim blagoslovom sv. očeta. Ta brzojav v malem okviru je nato izročil jubilanту, skupaj s pravkar izšlo knjigo v dveh zvezkih "Praznično leto Slovencev" in lepo sliko Števerjana, delo slikarja Andreja Kosiča. Nato je g. župnik Hermanu podal roko in mu čestital, verniki pa smo izrazili svoje čestitke z mogočnim aplavzom.

Tudi pri tej maši je kot vsako nedeljo Herman igral na orgle, zbor pa je za to priložnostdirigiral Tomaž Tozon. Na koncu smo skupaj zapeli zahvalno pesem.

Po voščilih zunaj pred cerkvijo smo slavje sklenili v Sedejevem domu, kjer so nam postregli z domačo kapljico in sladkim prigrizkom, ki so ga pripravile števerjanske žene.

V imenu Združenja cerkvenih pevskih zborov iz Gorice je jubilanту čestitala tudi prof. Lojzka Bratuž in mu izročila v spomin lep praktičen dar.

Življenjepis Hermana Srebrniča, ki sta ga v cerkvi prebrala Damjan in Silvana

Herman Srebrnič se je rodil v Medani, v številni družini, 2. maja 1923. Že v otroških letih se je navduševal za petje in glasbo. S petnajstim letom je stopil v goriško glasbeno šolo, ki jo je vodil pokojni prof. Emil Komel. Med vojno je večkrat poskušal orglati v domači cerkvi v Medani, kjer je tudi poučeval petja otroke.

Ko je farno občestvo v Števerjanu ostalo brez organista, so se obrnili nanj nekateri števerjanski pevci, ki so hodili tedaj k vajam na Placuto v Gorico, kjer je poučeval petje bivši kobariški dekan Pavlin.

Tako je naša župnija dobila mladega organista. Na prvo adventno nedeljo leta 1949 je g. Herman Srebrnič prvič nastopil na orglah v števerjanski cerkvi, potem pa je nadaljeval tudi med tednom. Zgodaj zjutraj je prihajal s kolesom iz Gorice, s seboj je pripeljal pevce, ki so stanovali ob poti. Skupaj so z veseljem vsak dan prihajali k zornicam. To službo je nadaljeval z velikim veseljem, ljubeznijo in zavzetostjo do današnjih dni. Če je le prost, za gotovo pride igrat in prepevat tudi k mašam med tednom in s svojim lepim glasom povzdigne lepoto vsakdanjega bogoslužja, pa čeprav je pri sv. maši le nekaj vernikov, ker se pač zaveda, da poje Bogu v čast! Čeprav ni bil rojen v Števerjanu, se je Herman zelo hitro vključil v števerjansko skupnost. Le ta ga je pa tudi lepo sprejela medse

in še vedno ga vsi spoštujejo in ga imajo radi.

Njegova posebna odlika je vstrajnost in potrpežljivost. Pevske vaje so mu bile vedno poslanstvo in vir izrednega veselja. Za vaje je bil vedno na razpolago - tudi za enega samega pevca. Vedno je pazil, da bi kakšnega pevca ne užalil ali odbil in ga tako celo izgubil. Zato ni nikoli postopal prestrogo ali z jezo. Globoka vera in narodna zavest sta mu dajali moči, da je premostil vse težave in preizkušnje, s katerimi se je srečeval v svojem življenju in pri svojem poslanstvu.

Istočasno, ko je vodil mešani pevski zbor, je zbiral k petju tudi otroke in mladino: iz tega otroškega zbora je potem lahko navaščil člane za mešani zbor. Herman je prvi organist po vojni, ki je poleg cerkvenega začel učiti tudi narodno petje. Pevce je znal navdušiti in organizirati. Vedno je znal poiskati nove člane predvsem med mladino. Če ima Števerjan danes tako številen in mlad zbor, je to prav gotovo njegova zasluga. Potem ko jes pevcí postavil oder v Borovcih, je tam organiziral prvi samostojni koncert pevskega zbora, ki je nastopil z odličnim uspehom s programom narodnih pesmi. Navdušil je pevce, da so šli na obisk k msgr. Ivanu Trinku v Trčmun in mu zapeli nekaj slovenskih pesmi. To je Hermana drago stalo: čeprav je bil že prej zaprosil za italijansko državljanstvo, je moral nanj čakati vsaj 20 let (po naročilu iz Benečije so števerjanski orožniki proizvedovali o dogodku).

Vsakega podviga in uspeha zbora je bil Herman vesel, zato mu tudi nobena žrtev ni bila pretežka. Posebno pa se je pokazala njegova ne narejena ponižnost, ko je sprejel novega dirigenta g. Tomaža Tozona, ker je bil to pogoj, da bi dali zboru novega zagona.

Dragi Herman! V imenu pevskega zbora in vsega župnijskega občestva v Števerjanu, se Vam danes prav iz srca zahvaljujemo za vse Vaše truda polno in večkrat tudi nehvaležno delo skozi vseh dolgih 40 let. Hvala Vam tudi zato, ker ste prihajali med nas vedno dobre volje, nasmejan in poln vedrine in nam tako vlival optimizma, nas spodbujal ter navduševal za lepo petje Bogu v čast in ljudem v veselje. Naj Vam dobri Bog za vse to obilno povrne z nebeškimi darovi - mi tega ne moremo. Iz dna srca Vam voščimo, da bi še veliko let v zdravju in zadovoljstvu med nami igral in prepeval Bogu v čast, nam pa v veselje.

Dragi Herman! Bog Vas živi in ohrani še na mnoga leta!

Voščila generalnega vikarja goriške nadškofije

Predragi gospod Srebrnič,

Čas beži z veliko naglico. Zvedel sem, da obhajate v teh dneh obletnico, kar 40 let je že svoje vsakdanje službe kot organist v župniji sv. Florijana v Števerjanu.

V Cerkvi je na voljo mnogo raznih služb, ki z njimi lahko pričamo pred župnijskim obče-

stvom in pred vsemi ljudmi, kako je Bog dober in kolikšna je ljubezen, ki jo je prinesel na zemljo; med najbolj potrebne službe pa spada, posebno v naših dneh, služba, s katero pomagamo hvaliti Boga, poslušati njegovo besedo in moliti.

Z orgljanjem in petjem že dolga leta podpirate molitev in premišljevanje v svoji župniji, zato je prav, da Vam v imenu naše nadškofije izrečem prav iskreni "hvala", s čimer se pridružujemo hvaležnosti in prijateljstvu vaših faranov.

Naj Vam Gospod nakloni, da boste še naprej peli hvalnice Bogu, bodisi z glasom kakor z življenjem (in to je še najvažnejše), ki bo še znalo podariti bratstvo in tolažbo vsakemu človeku, ki ga boste srečali na svoji življenski poti.

Zahvalimo se še Gospodu za njegove darove.

Z vdanim spoštovanjem.

don Silvano COCOLIN

Brzjav iz Državnega tajništva v Vatikanu

Čast. duhovniku Antonu LAZAR-ju
župniku v Števerjanu

Gospodu Hermenegildu Srebrniču, ki obhaja obletnico svoje dolge službe pri bogoslužju kot organist in pevovodja pri vaši župniji pošilja svetli oče svoj pozdrav z najlepšimi voščili in prosi hkrati Boga nebeških darov za uspešno krščansko življenje.

Njemu in pevcem kakor tudi vsemu župnijskemu občestvu pošilja apostolski blagoslov.

Kardinal CASAROLI

ROJSTVA

Od izida zadnje številke našega lista, je dve števerjanski družini razveselil prihod dveh sinčkov: 30. septembra se je rodil Colja Zacaria, oče mu je Ivan mati pa Mužič Katjuša; 1. decembra pa se je rodil Lango Tadej, sin podpredsednika našega društva, Florjana in Nežice Bajt.

Srečnima družinama lepo čestitamo, malčkoma pa želimo, da bi zrasla v pridna slovenska fanta.

OBČNI ZBOR SEKCIJE SSK za ŠTEVERJAN

Sekcija Slovenske skupnosti iz števerjana je sklicala v petek 20. oktobra svoj redni občni zbor, ki se je vršil v prostorih Sedejevega doma. Udeležilo se ga je lepo število domačinov in mladine. V gosteh smo imeli tudi deželnega svetovalca Bojana Brezigarja, pokrajinskega odbornika dr. Mirkota Špacapana in predstavnike raznih organizacij. Za predsednika občnega zbora smo izvolili dr. Mirkota Špacapana. Na uvodu je v imenu sekcije pozdravil predsednik Hadrijan Corsi. Sledili so pozdravi gostov, katerih povezovalna nitka je bila priprava na prihodnje občinske volitve in čstitke za opravljeno delo ter vzpodbuda za nadaljno.

V svojem poročilu je tajnik sekcije Mirko Humar podal podroben pregled delovanja sekcije od zadnjega občnega zbora, ki je bil pred dvema leti.

Sledila je diskusija v kateri so v glavnem posegli Klanjšček Marij, Komjanc Aleš, Vogrič Ivan in Ciril Terpin.

Na koncu smo soglasno izvolili nov odbor sekcije, ki je sestavljen iz 19 članov: Falcicchia Gerardo (Jazbine), Hladnik Boris (Sovenca), Hlede Alojz (Dvor), Humar Dominik (Klanec), Komjanc Aleš (Jazbine), Komjanc Jelko (Bukovje), Corsi Hadrijan (Sovenca), Corsi Jožef (Jazbine), Lango Florijan (Bukovje), Maraž Ivan (Klanec), Maraž Dario (Ščedno), Maraž Davorin (Ščedno), Miklus Darko (Ščedno), Mužič Ivan (Križišče), Mužina Mirko (Klanec), Pintar Aleš (Bukovje), Terčič Branko (Sovenca), Terpin Marjan (Klanec) in Vogrič Ivan.

Tajniško poročilo na občnem zboru, ki ga je podal Mirko Humar:

Najprej prav toplo pozdravljam vse goste in domačine in prav lep pozdrav naj gre mladini. Kot znano je bila ustanovljena v Števerjanu Kmečko-delavska zveza leta 1951, ob povojni obnovitvi števerjanske Občine. Takrat so bile razpisane tudi prve volitve na katerih je Kmečko-delavska zveza zmagala, kakor vse porem do leta 1985.

Ob ustanovitvi Slovenske skupnosti na Goriškem leta 1975, se je K.D.Z. preimenovala v sekcijo Slovenske skupnosti.

Kritičen položaj, ki je nastal zaradi sporov leta 1984 in botroval izgubi uprave, je seveda vplival tudi na delovanje sekcije. Lani smo na zborovanju dopolnili odbor z novimi člani in lahko rečemo, da se je odbor vseskozi sestajal in skušal peljati nemoteno naprej našo lokalno politi-

ko. Odbor se sestaja redno pred vsako sklicano občinsko sejo. Tako se pretresajo vsi problemi, ki so na dnevnem redu občinske seje in se zavzemajo stališča, ki jih nato naši trije svetovalci zastopajo na sejah občinskega sveta. Kot veste so naši svetovalci Hadrijan Corsi, Darko Miklus in Ivan Vogrič. Imajo nelahko nalogo, da skušajo vplivati na občinsko upravo, ki po štirih letih ni uspela rešiti skoraj nobenega važnega problema. Odbor sekcije se je delno pomladil in pametno bi bilo, da bi danes izbrali še druge mlade sile, ki bi lahko pripomogle k boljši organizaciji naše sekcije. V tem času smo imeli tudi nekatere važne preizkušnje, tako lani deželne in pokrajinske volitve in predlanski politične. Politične volitve so bile na goriškem problematične, ker je bila povezava s Sardinco za nas težko sprejemljiva.

Lanskoletne deželne pa je SSK v naši občini dobro prestala, saj je dobila večino s 236 glasovi in tako pripomogla k izvolitvi našega deželnega svetovalca Bojana Brezigarja. Praktično je dobila skoro iste glasove kakor pred krizo leta 1985.

Istočasne pokrajinske volitve so prav tako zabeležile uspeh, saj smo dobili 233 glasov in tudi tu pripomogli k potrditvi našega pokrajinskega svetovalca dr. Mirkota Špacapana.

Letošnje evropske volitve, čeprav nam niso tako blizu in se nekaterim zdijo skoro nevažne, smo tudi dobro prestali, saj smo dobili večino glasov.

Da bi bolje organizirali naše delo in da bi lahko postavili boljše stike z našimi somišljeniki in sploh prebivalstvom, smo lani organizirali vrsto sestankov z vaščani po posameznih zaselkih. Tako so bili sestanki za Jazbine, Ščedno, Dolenji konec in Britof. Nekateri so bili zelo dobro obiskani. Prišli so na dan problemi, ki zadevajo posamezne zaselke. Imeli so besedo tudi tisti, ki na širših sestankih po navadi nimajo korajže nastopati. S to prakso bo treba nadaljevati.

Glede delovanja občinske uprave, ki o sami sebi pravi, da je "Civica", moramo reči, da v teh štirih letih ni pokazala nobenega napredka in ni izvršila niti v mali meri svojega ob volitvah najavljenega programa. Če pogledamo javna dela ugotovimo, da je vrsto del opravila le Briška Gorska skupnost, kjer ima določeno besedo naša stranka. Tako je bila asfaltirana cesta k Aščevim, zgrajen zid pri Borovcih, dokončana kanalizacija ob Barbačni, v teku so dela v Ušju in v Klancu.

Poudariti je treba da sedanja občinska uprava nima svojega zastopnika v Upravnem odboru Briške Gorske skupnosti zaradi političnih razmerij. Kar se tiče vodovoda, smo še pri starem. Uprava ni v teh letih uspela vključiti vodovod v mestno ustanovo v Gorici, čeprav je bilo to dogovorjeno že pred letom 1985. Večkrat so povišali ceno vode, tako da nekateri danes plačujejo astronomske vsote za njeno uporabo. Te dni prihajajo položnice za vodo ki smo jo uporabili lani. To kaže na popolno neorganiziranost uradov in za to niso krivi uradniki ampak uprava. Vsak občan, ki gre na občinske urade, ugotovi da vse deluje nepovezano in neučinkovito in večkrat ne dobi pojasnil, ki jih tam išče.

Veliko nezadovoljstva so povzročili s službo za pobiranje smeti. Potem, ko je naš svetovalec Vogrič vložil interpelacijo, zakaj občina pobira davek tudi na kmečka poslopja, ki so po zakonu izvzeta iz tega davka, ni dobil na seji odgovora. Župan je sklical vaščane na posvet v šolo. Tu je obljubil da bodo ta davek odvezli od kmečkih poslopij (kleti in po domače kapononih). Kmetovalci sonaredili prošnje za odbitek in povračilo nepravilno plačanih davkov, toda uprava ni držala besede in še danes razpošiljajo davčne položnice, ki niso v skladu z zakonom.

Opozoril bi na problem prevozov otrok v šolo. Oba avtobusa sta izrabljena, za nove in usposobljene po zakonu. Do protestov je prišlo pri prevozu otrok, ki obiskujejo osnovno šolo samo dopoldne, občinska uprava jih ni hotela voziti opoldne domov in je to storila le po protestu staršev. Mislimo, da je uprava dolžna bolj skrbeti za slovensko šolo.

Zaradi vsega tega je nujno, da se občani boljše organizirajo in se zbere bolj učinkovita uprava, ki bo skrbela za dobrobit vseh občanov.

Da bi povezali naše delo s pokrajinsko in deželno stvarnostjo, smo povabili v našo sredo, takoj po njuni izvolitvi, tako pokrajinskega kakor deželnega svetovalca, katerega smo prikazali naše občinske probleme. V veliko pomoč je tudi naš uradnik na deželi, na katerega se lahko ob potrebi obrnemo. Sodelujemo nadalje v pokrajinskem in deželnem vodstvu naše stranke in skušamo dati naš prispevek skupni politični organizaciji Slovencev v zamejstvu. Seveda skušamo gojiti stike tudi z predstavniki drugih strank in oblasti, in tako smo imeli sestanek s pokrajinskim predsednikom Crisicijem.

Končujem z upanjem, da bo na današnjem zboru izbran nov odbor števerjanske sekcije, ki bo še naprej ponesel misel svobodne politične organizacije, ki želi zmeraj biti samostojna in gojiti pravo narodno zavest med našimi ljudmi.

Prva seja števerjanske sekcije Slovenske skupnosti

V torek, 21. novembra se je prvič sestel novi odbor sekcije SSK za Števerjan, ki je bil izvoljen na občnem zboru 20. oktobra.

Prva točka na dnevnem redu je bila izvolitev predsednika sekcije. Izvoljen je bil Ivan Vogrič, ki je tako prevzel funkcijo, ki jo je vrsto let vestno opravljal Hadrijan Corsi. Za tajnika je bil potrjen Dominik Humar, ki se je že v prejšnji mandatni dobi v tej funkciji dobro izkazal. Pred nami so občinske volitve, ki bodo prihodnje leto v maju. Naloga novega odbora sekcije SSK s predsednikom in tajnikom na čelu pa je, da SSK ponovno pridobi upravo števerjanske občine, saj so se dosedanjí upravitelji Občinske enotnosti iskazali za povsem nesposobne. Člani sekcije so na seji izvolili še Jožefa Corsija za podpredsednika in Borisa Hladnika za blagajnika.

Tajnik Humar se je zahvalil za zaupanje, oddolžil pa se je tudi tistim članom sekcije, ki niso bili potrjeni na zadnjem občnem zboru in se jim zahvalil za požrtvalno delo. Članom sekcije pa je prikazal, kako naj bi potekalo delo v sekciji in jim priporočal prisotnost na vseh sejah in sestankih, ki jih organizira SSK. Dodal je še, da se bo sekcija še naprej sestajala pred vsako sejo občinskega sveta, tako da bodo imeli predstavniki SSK v njem točna navodila.

Deželni predsednik SSK Marjan Terpin je ob koncu predstavil zakonski osnutek za zaščito naše manjšine, ki ga je pred kratkim odobrila rimska vlada. Orisal je pomanjkljivosti tega predloga, ki jih bo treba vsekakor odpraviti, tako da bo zakon za nas sprejemljiv.

Sledilo je še poročilo o srečanju s podpredsednikom RK SZDL Slovenije Viktorjem Žakljem, ki sta ga organizirala stranka SSK in Krožek za socialna in družbena vprašanja "Anton Gregorčič" iz Gorice. Ugledni gost je govoril o stanju v Sloveniji in Jugoslaviji po sprejetju nove slovenske ustave.

Ta večer je zelo uspel, saj je sedanja situacija v matični domovini vsem zamejcem zelo pri srcu.

Srečanje med števerjansko sekcijo in pokrajinskim tajnistvom SSK

31. avgusta je bila sklicana seja števerjanske sekcije SSK za pripravo na sejo občinskega sveta. Povabljeni pa so bili tudi člani goriškega pokrajinskega tajništva. Po razpravi o upravnih problemih števerjanske občine, je pokrajinski tajnik SSK dr. Mirko Špacapan pohvalil našo sekcijo in poudaril, da bi se morale tudi druge zgledovati po njej, in to bodisi po vaseh, bodisi v mestu. Podčrtal je tudi prisotnost mladih v sekcijemskem odboru. Dodal je še, da bi tudi za svoje delo na goriški Pokrajini potreboval podporo in nasvete članov pokrajinskega sveta stranke. V zvezi s sejami tega strankinega organa je Ivan Vogrič predlagal, naj bi seupostevalo, da so ob srečanjih v Števerjanu pevske vaje, kar ovira redno udeležbo števerjancev na sejah pokrajinskega sveta SSK.

00000000000000

OBČINSKI SVET

Od izida zadnje številke našega lista smo imeli v Števerjanu dve seji občinskega sveta.

Prva je bila v petek 1. septembra. Med drugim je dnevni red predvideval izvršitev državnega zakona št. 10/88, ki s členi 6 in 7 daje možnost, da se manjše občine izrečejo o vseh tistih načrtih, ki jih izdelajo večje občine in ki pridejo v poštev za širšo okolico. Hadrijan Corsi je dejal, da sta ta dva člena zelo nejasna in da obstaja nevarnost nekakšnega podrejanja manjših občin večjim. Zato so svetovalci SSK glasovali proti temu sklepu. S Corsijevimi besedami pa se je strinjal tudi predstavnik Občinske enotnosti Franc Komie.

Sprejet je bil nato sklep, da se števerjanska občina priključi na informacijski sistem SIER, ki skrbi za arhiv anagrafskih podatkov in za izdajanje tovrstnih potrdil. Sledila je razprava o službi za lepljenje plakatov. Župan Humar je prebral seznam sedmih podjetij, ki se ukvarjajo s tovrstno dejavnostjo. Svetovalec Corsi pa je dejal, da smo v Števerjanu že imeli nekaj slabihkušenj z nekaterimi podjetji, ki niso poskrbela za pravočasno izbošanje in lepljenje naročenih plakatov.

Sprejetih je bilo nato še nekaj sklepov upravnega značaja: zamenjava pokojnega Ernešta Mahničana na seznamu ljudskih sodnikov, podaljšanje najeminske pogodbe zasebnikom

dlog prenešana na naslednjo sejo. Sledila je še ratifikacija nekaterih sklepov ožjega odbora.

Druga seja pa je bila na vrsti 27. novembra. Po nekaterih začetnih formalnostih in sklepih v zvezi s proračunom je občinski svet sprejel sklep o najemu novega posojila za popravilo stavbe, ki je prej služila potrebam osnovne šole v Števerjanu.

Svetovalci so nato razpravljali o gradnji prvega odseka grezničnega omrežja, ki naj bi bilo zgrajeno na Jazbinah. Vrednost tega odseka naj bi bila 300 milijonov lir.

Predstavnik SSK Vogrič je dejal, da bi moral občinski odbor najprej preveriti stroške za vzdrževanje tega omrežja, ki bodo bremenili občane, saj so davki, ki jih plačujemo v Števerjanu za vodo in smetarsko službo že itak zelo visoki.

Po potrditvi nekaterih sklepov ožjega odbora je župan prebral resolucijo, ki jo je pripravila Briška Gorska Skupnost (BGS). Zadevala pa je nasprotovanje nameram deželne uprave, ki namerava odvzeti te j ustanovi upravo Konzorcija za osuševanje Prevala. Tudi števerjanski občinski svet se je skupej z drugimi občinami, ki imajo svoje ozemlje na Prevalu, izrekel proti odvzemu pristojnosti BGS in soglasno odobril predlagano resolucijo.

oooooooooooooooooooo

PONOVNO VODA !

Zadnje položnice (bollette) za plačilo vode, ki nam jih je poslala naša uprava so marsikoga krepko presenetile. V negativnem smislu seveda, saj nekateri kar niso hoteli verjeti napisanim številkam: 500.000, 700.000 ali celo 1.800.000 £ za leto 1989 ! V takšni situaciji si vsak pameten človek postavi nekaj vprašanj.: zakaj plačujemo šele sedaj tisto vodo, ki smo jo porabili v prejšnjem letu ? So v teh številkah vključene tudi pasivne obresti ? Zakaj ne plačujemo vode kakor v drugih občinah, s položnicami vsaka dva meseca ? Ali bodo gospodarsko šibkejšje družine sposobne zdržati v takem stanju ?

Menimo, da ni treba dodajati drugih besed, saj številke same govorijo.

DVA KULTURNA VEČERA V ŠTEVERJANU

V ponedeljek 4. decembra je potekalo v Sedejevam domu v Števerjanu srečanje z znano pesnico in pisateljico Svetlano Makarovič. Večer je bil naslovljen "Vrtnica na klavirju". Glavna posebnost Makarovičine umetnosti je njeno ljudsko naivo, pravilčno variranje tem, tako imenovanega absurdnega pesništva. Ta značilnost omogoča dvojno, skorajda dvodimenzionalno usmeritev njenega ustvarjanja: na eni strani modernistično, socialno-kritično, eksistencialistično "odraslo" pesništvo, na drugi pa projiciranje podobnih tem v otroški pravljичni svet. Njena umetnost korenini brez dvoma v tokovih nove poezije '50 - '60. let tega stoletja, ki so nastali iz literarne simbioze modernizma in eksistencializma. Ta zavest se je v Sloveniji razvila pod močnim vplivom francoskih pisateljev Sartra in Camusa, predvsem pa Beckettove in Jonesove drame absurda. Njeni glavni posebnosti sta nov tip ideloške fluidne zavesti in metafizični nihilizem. Taka motivnotematska struktura je naša na Slovenskem zelo plodna tla: D. Zajc, G. Striniša, V. Taufer v poeziji; D. Smole, P. Kozjak in D. Jovanovič v dramatik. V tem okviru pa zavzema pesništvo Svetlane Makarovič neko posebno, originalno mesto. Njena izvirnost obstaja v vložku družbeno-realističnih, skoraj naturalističnih elementov in tradicionalnih mitoloških figur, predvsem pa v uspešnem elitju njene besedne umetnosti s prav tako izvirno glasbo. Ta posebnost veliko pripomore k prodornosti njene poezije, predvsem pa k ustvarjanju zelo močne, emocionalno razgibane atmosfere. Svet, ki ga pesnica prikazuje, je pesimistično gledana družbena realnost polna konfliktov, revščine, emarginacije, človeške podlosti; ta je svet večnih "zgubarjev" kot jih sama imenuje. Umetnica se pogablja v to stvarnost s pomočjo majhne vrtnice na klavirju. Ta predstavlja neko občeživiljsko zavest, nekega njenega notranjega sogovornika, ki ima poleg trnov grenkega trpljenja v cvetu tudi kanček upanja za boljše prihodnost.

V torek, 12. decembra pa je društvo "F.B. Sedej" organiziralo srečanje z italijanskim planinskim društvom CAI iz Gorice. Predstavniki slednje organizacije so pripravili zanimiv večer: najprej so občinstvu nakazali dejavnost, ki obstaja v okviru CAI-a, zatem pa še njihove značilnosti in namene. Njihovega cilja se več ne predstavlja slikanje, snemanje lastnih uspešnih gorskih pohodov in športnih dosežkov, pačpa sam objekt tega fotografiranja: človekova povezanost z naravnimi lepotami, šport, pustolovščina. Kljub temu pa ima ovokovečenje najzanimivejših nepozabnih trenutkov svojo pozitivno vlogo; poleg subjektivnega memoarskega namena obstaja namreč njena finalnost v zbujanju zanimanja s strani gledalcev. Brez dvoma so avtorji dosegli svoj cilj. Tri serije diapozitivov, ki so zajele čas približno pol ure predavanja, je močno obogatila tudi glasba s posneto razlago. Slike so nas peljale iz sugestivnega področja slovenskih, italijanskih in avstrijskih

skih Alp k zanimivemu gorstvu na Korziki, v narodne samosvoje pokrajine Združenih držav Amerike (Canyon, puščave) in celo v manj poznano orientalsko ozračje daljnega Vietnama. Prikazale so nam lepoto planinskih pohodov, nedotaknjenost nekaterih težko dostopnih gorskih predelov, športno vzdušje ob smučanju, pa tudi pustolovski pogum v iskanju najtežjega, najmanj dostopnega, vse do fascinantnega prostega plezanja, ob robu človeških fizičnih zmogljivosti.

Damjan Hlede

DAROV I ZA CERKEV V ŠTEVERJANU

N.N. 100.000£; N.N. 100.000£; namesto cvetja nagrob pok. Dolores Škorjanc: Cvetka in Bruno 50.000£, Milka in Walter 50.000£, Planinšček iz Gorice 50.000£; namesto cvetja na grob pok. Petrine Bregantič vd. Maraž: otroci Ivan, Lucija, Ivanka in Sonja 1.000.000£, Ermanno in Ottone Braidot (Versa) 100.000£, Rudi in Marija Pintar (Ločnik) 100.000£, Ivo Peteani (Sovodnje) 50.000£, Tatjana Bednarik 50.000£, prof. Ljuba Bednarik 50.000£, prof. Fedja Bednarik 50.000£, prof. Jožko Bednarik 50.000£, prof. Marjan Bednarik 50.000£, nečaki 350.000£, Anica in Frančiška Vogrič 50.000£, Terpinovi 200.000£, druž. Humar (Klanec) 50.000£. Druž. Miklus 40.000£; v spomin pok. g. M. Komjanca in g. J. Juraka - druž. Terčič (Bukovje) 100.000£. Namesto cvetja na grob pok. Zali Maraž-Hlede: Tinta Lojze, Danica, Milka in Anica 200.000£, prijateljica 50.000£, prijateljica Milka 30.000£, sestrčna 50.000£. N.N. 300.000£. Namesto cvetja na grob pok. Karlu Škorjanc - druž. Terpin (Sovenca) 50.000£. Namesto cvetja na grob pok. Dolores Škorjanc - N.N. 50.000£. Letniki 1949 120.000£. N.N. 100.000£. N.N. 50.000£ Letniki 1939 132.000£. N.N. 50.000£. Klementina Humar vd. Ušaj 90.000£. V zahvalo N.N. 50.000£. V zahvalo Herman Srebernič 100.000£. V spomin na Zoro Piščanc - M. Žnidarčič 50.000£. Felička Humar 100.000£. V spomin na pok. teto Rozaljo Maraž - štirje nečaki 100.000£. Ob 1. obletnici smrti pok. Jožefa Gravnar - druž. Gravnar 100.000£.

DAROV I ZA CERKEV NA JAZBINAH

Nona Prinčič 100.000£. Namesto cvetja na grob pok. Pepiju Skok: žena, sin, hči in brat 1.000.000£, druž. Kristančič (Vipolže) 50.000£, druž. Skok (Vipolže) 100.000£, družini Žižmond in Nemec (Bilje) 100.000£, druž. Aleš Komjanc 100.000£, sekcija SSk iz Števerjana 50.000£, Marčela Dizorz (Gorica) 50.000£, Albin Šuligoj (Gorica) 100.000£, druž. Skok 100.000£, N.N. 215.000£, Zdravko Klanjšček in pevci iz Jazbin 200.000£, društvo "F.B. Sedej" (Števerjan) 50.000£. Letniki 1939 130.000£.

ZA CERKVENI PEVSKI ZBOR V ŠTEVERJANU:

V spomin na pok. Dolores Škorjanc - druž. Beretta 100.000£. Druž. Alojz Mužič 150.000£.

SMRTI

Petrina Bregantič vd. Maraž

Točno eno leto in mesec dni za svojim možem Ignacijem Maražem je po mnogem trpljenju zaspala v Gospodu mati in nona Petrina Bregantič, Rôgarjeve po domačem. Svojo zemeljsko potovanje je zaključila v četrtek, 27. julija zvečer v bolnišnici Usmiljenih bratov v Gorici.

Na domače pokopališče smo jo pospremili v velikem številu v soboto, 29. julija dopoldne. Pogrebno mašo je daroval g. novomašnik Karlo Bolčina, domači župnik pa je vodil pogreb in je pri zadušnici spregovoril pokojnici v slovo. Cerkveni zbor je zapel med mašo in ob odprtem grobu.

Pokojna Petrina se je rodila kot trinajsti otrok v družini Andreja Bregantiča in Hele ne Avguste Prinčič, 29. junija 1917, v kraju Tronzano Vercellese v Piemontu, kjer je družina živel v begunstvu med drugo svetovno vojno. Po vojni so se vrnili domov v Cero vo, kjer so imeli veliko kmetijo. Poročila se je 14. avgusta 1939 z Ignacem Maražem in tako prošla za nevesto k Rôgarjevem v Števerjan. Bog je njun zakon blagoslovil in jima dal pet otrok.

"Po drugi svetovni vojni je pridno delala z možem Ignacem in veliko pripomogla, da sta si ustvarila lepo kmetijo. Spomladi leta 1973 jo je hudo prizadela nenadna smrt prvorojenca Jožka. Dokler ji je zdravje dopuščalo, je rada zahajala v domačo cerkev. Pozneje, ko je mož hudo zbolel, mu je vdano stregla. Pred dvema letoma je tudi sama prestala nevarno operacijo na očeh in zaradi tega je veliko trpela, ker je skoraj popolnoma izgubila vid. Prav zato je bila njena zadnja želja, naj bi vsakdo po svojih močeh pomagal slepcem.

V življenju je skromno živel, zadnje dni svoje bolezni pa je preživela v tihi bolečini.

Jožef (Pepi) Skok

Velika množica ljudi z obeh strani meje se je zbrala v petek, 17. avgusta, na Jazbinah kjer smo pospremili k zadnjemu počitku Pepeta Skoka, ki je zaključil svoje življenje v 59. letu starosti po mučni, neprizanesljivi bolezni. Pogrebne obrede z mašo zadušnico je vodil in pri krsti spregovoril njegov sorodnik g. Srečko Šuligoj, dekan v Kanalu, s somaševanjem domačega župnika g. A. Lazarja, g. A. Kodelja in g. A. Šavlija. Med žalnim obredom v cerkvi in na pokopališču je pel cerkveni pevski zbor z Jazbin, pod vodstvom Zdravka Klanjščka.

Govornik je med drugim poudaril, da je pokojnika poznal vsa leta kot dobrega in iskrenega sorodnika, drugi še bolj kot pridnega, modrega, uspešnega kmeta, tudi kot dobrega

kristjana. Na Pepetu se je pokazala, poleg drugih, tudi krepost, ki ni vsakdanja. Kot trden kmet, ki v svoj predračun stavi tudi točo, tako je on sprejel točo življenja in je več mesecev z mirnim srcem gledal smrti v oči. Dobro je vedel pri čem je.

Pokojni Pepe je svojo cerkvico na Jazbinah zelo ljubil. Bil je več let član župnijskega pastoralnega sveta, pa ne samo po imenu, marveč je bil delaven, iznajdljiv in je znal tudi druge navdušiti in spodbuditi, kadar je bilo treba kaj popraviti in prenoviti. Ni ga bilo sram poprositi potrebna sredstva od hiše do hiše. V cerkev je tudi redno prihajal vsako nedeljo in zlasti ga je bilo ganljivo videti, kako je še z zadnjimi močmi bil pri procesiji Marije Pomagaj in pri maši nekatere nedelje v juniju.

Rozina Ana (Zala) Maraž

Rozina Ana, po domač Zala, Hlede se je rodila v Števerjanu 7. septembra 1927, hči Jožefa in Zalke Komic. Vletih otroštva ji ni bilo lahko. Že kot otrok je z mamo hodila nabirat šmarnice na Sabotin; ko ji je bilo 10 let je že nosila prodajat mleko.

Leta 1956 se je poročila z Mirkom Maražem. Preživela sta z delom na kmetiji kot kolonina. Kljub trdemu delu je večkrat zmanjkalo denarja celo za kruh. To pa jima ni vzeo poguma in veselega značaja. V zakonu jima je Bog dal dve hčerki. V zadnjih letih je bil v njeno veselje vnuček Manuel. Veliko ljubezen je izkazovala materi Zalki, ki je umrla šele pred dvema letoma v starosti 98 let.

Karel Škorjanc

V petek 22. septembra se Karel Škorjanc vračal domov s trgatve. Ne daleč od doma ga je zadela srčna kap. Z vozilom se je prevrnil na bližnji klanec. Rodil se je 4. novembra 1933, sin Karla in Ivanke Jerončič. Starši so bili koloni pri Formentiniju. Zrastle je v številni družini in zaradi tedanjih težkih razmer veliko pretrpel v otroških letih. Kot mlad fant se je zaposlil v Gorici kot zidar. Leta 1956 je poročil Klaro Terpin in prišel na kmetijo njenih staršev. Skupno sta se vnemo lotila kmečkega dela v vinogradu, v sadovnjaku in pri živini. V zakonu se mu je rodilo troje otrok. Zadnja leta sta ga zelo veselili dve vnučki. Pogreb je bil 25. septembra.

Prinčič Ciril

Po krajši bolezn' je 25. septembra umrl v goriški bolnišnici Ciril Prinčič. Rodil se je v Gorenjem Cerovem 3. novembra 1911 v družini, kjer je bilo osem otrok. Njegov oče je bil Anton, mati pa Emilija Klanjšček. Leta 1941 se je poročil z domačinko Lopoldo

Terkuč, ki mu je rodila sina Mihaela. Kot večina naših mož in fantov je bil tudi on vojak v Italiji, potem pa se je vključil v partizane. Leta 1947 se je z družino preselil na Jazbine, na to stran meje, kjer je kupil kmetijo in si s časom sezidal lepo domovanje. Bil je eden izmed pridnih kmetov, svoje življenje pa je žrtvoval za družino. Imel je veliko veselje do petja in je že kot mlad fant pel najprej pri cerkvenem zboru v Cerovem, pozneje pa na Jazbinah.

Jožefa Miklus r. Terpin

Jožefa Terpin se je rodila v Števerjanu 1. decembra 1913, oče je bil Ciril, mati pa Marija Jeretič doma iz Šmartnega. Že kot otrok je spoznala trpljenje ob izgubi staršev. Od četrtega leta dalje je stanovala pri različnih družinah, kjer dostikrat ni bila deležna ljubezni, kot jo potrebuje otrok. Stara 24 let se je leta 1938 poročila s Francem. V 2. svetovni vojni je morala sama skrbeti za otroke, ker je bil mož vpoklican v vojsko oz. na Sardinijo, zato se je morala veliko žrtvovati. Po končani vojni se je mož srečno vrnil domov in od tedaj, čeprav v revščini, sta srečno živela.

Umrla je doma v Ščednem 2. novembra.

Rozalija Maraž

Rozalija Maraž se je rodila v Števerjanu 6. avgusta 1901. Njen oče je bil Valentin, mati pa Tereza Toroš. Bila je samska, živela je na svojem domu, skupaj z družino svojega brata, kjer je pomagala pri delu na kmetiji. Umrla je v goriški bolnišnici 3. decembra. K večnemu počitku smo jo položili v ponedeljek, 4. decembra.

Vsem pokojnim iz srca želimo, naj se spočijejo v dobrem Bogu in večna luč naj jim svetli ter naj jim bo lahka briška zemlja. Svojcem in vsem sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

POROKE

- V zadnjih mesecih se je kar pet števerjanskih fantov opogumilo in se poročilo.
- V števerjanski cerkvi se je 12. avgusta poročil Podveršič Adrijan s Cinzio Olivo.
- V Gorici se je 9. septembra poročil Juretič Robert z Eleno Orzan.
- V podgorski cerkvi se je 15. oktobra poročil Ivan Mužič z Orieto Jarc.
- V Števerjanu se je 4. novembra poročil Hlede Pavel z Vivijano Susmel.
- V Gorici se je 10. novembra poročil Jakin Mario z Lucio Canzutti.
- Petim novim parom želimo naj jim bo z rožami posejana skupna življenska pot.

OBČNI ZBOR KD "BRIŠKI GRIČ "

17. novembra je bil na Bukovju 17. občni zbor KD "Briški Grič". Tokrat so bili na redno skupščino tega društva povabljeni tudi predstavniki SKPD "F.B. Sedej".

Že na začetku je predsedujoči povedal, da je društvo Briški grič zašlo v krizo. Moški zbor ne deluje več in nastopa samo ob nekaterih redkih prilikah, nima pa več rednih pevskih vaj. Edina skupina z rednim delovanjem je Animatoraka skupina, ki jo sestavljajo osnovnošolski in srednješolski otroci. Njena voditeljica Zvonka Bednar je tudi podal edino poročilo.

Predsednik Zveze Slovenskih Kulturnih Društev (ZSKD) Rudi Pavšič je v svojem pozdravnem govoru skušal poiskati razloge za krizo. Začudil se je dejstvu, da je društvo zašlo v današnjo situacijo prav takrat, ko je dobilo na razpolago odlične društvene prostore.

Predstavniki društva Sedej Ivan Vogrič je članom Briškega griča zaželel, naj vstrajajo pri svojem kulturno-prosvetnem delovanju. Ugotovil je da so odpadli razlogi, zaradi katerih ni bilo v preteklosti sodelovanja med obema vaškimi društvoma. Čas je, da se v medsebojnih odnosih zbrše izraz antagonizem in uvede beseda sodelovanje.

V diskusiji je nastopil tudi Rožič Saverij, ki je vprašal, zakaj je bilo podano eno samo poročilo, ko pa je društvo v minuli sezoni vendarle priredilo še marsikaj.

Sledile so volitve novega odbora, ki je tako sestavljen: Planišček Florjan, Pittoli Silvan, Komic Peter, Komic Silvan, Juretič Robi, Terpin Joško, Klanjšček Nevenka, Prinčič Marjan, Marassi Franko, Maraž Sandra, Vogrič Nataša, Graunar Nadja, Klanjšček Mateja, Štekar Pavel, Kristančič Marjan, Sošol Franko, Hlede Silvester, Bednar Zvonka in Juretič Roman.

Novemu odboru želimo, da bi s svojim delom izpeljal društveno dejavnost iz krize in kulturno obogatil našo vas.

000000000000

DAROVI: Za društvo SKPD FB Sedej v spomin na + Karla Škorjanc - Zora Valentič vd. Sfi ligoj 50.000 £. Za dekliski zbor Alenka druž. Alojz Mužič 50.000 £; Za lačne v spomin na - Ciril-a Prinčič N.N. Jazbine 50.000£, Za misjonarja Iavana Štanta druž. Aleš Komjanc 50.000 £. Za Števerjanski vestnik Koršič Judita 50.000 £.

IZ DELOVANJA MEŠANEGA ZBORA

Mešani zbor F.B. Sedej je letos začel svojo dejavnost že zelo zgodaj, saj je svoj prvi nastop imel že 8. oktobra na Koroškem. Ker je bil dirigent Tomaž Tozon zadržan vse do sredine meseca novembra, ker se je s Slovenskim oktetom mudil na turneji po ZDA, smo se obrnili do prof. Stanka Jericija, s katerim smo imeli že nekaj pozitivnih izkušenj že lansko leto, ko smo sodelovali pri krstni izvedbi maše v goriški stolnici. Priskočil nam je tako na pomoč in nas pripravil najprej za nastop na Koroškem, kjer smo nastopili skupaj z dekliskim zborom Alenka in pevsko skupino Števerjan. Nastop je sodil v niz prireditev, ki nosijo naslov Primorski dnevi na Koroškem.

Pod vodstvom prof. Jericija je mešani zbor nastopil tudi na goriški Cecilijanki. Dirigent je predlagal, naj bi zbor izvedel tudi eno njegovih skladb. Odločili smo se tako za Jeruzalemsko mesečino, ki je napisana v modernem slogu. Gre za skladbo z veliko disonancami, pri kateri morajo biti izvajalci še posebej pozorni in disciplinirani. Kljub reazmeroma majhnemu številu vaj, je bila izvedba več kot zadovoljiva. Zadovoljen je bil tudi dirigent sam, saj si ni pričakoval tako dobrega uspeha. Tudi zbor mu je hvaležen za pomoč.

Po povratku našega stalnega dirigenta T. Tozona se je zbor začel pripravljati na božično polnočnico, pri kateri je izvajal mašo z božičnimi napevi in nekaj tradicionalnih božičnih skladb. Poleg tega pa je prvič izvajal tudi Sveto noč v priredbi za dekliski, moški in mešani zbor.

V načrtovano pevsko dejavnost sodijo sedaj predvsem nastop na reviji Primorska poje in morebitno sodelovanje z zborom Lubnik iz Škofje Loke.

Seveda vabimo vse, ki ljubijo zborovsko petje, da se pridružijo našemu mešanemu zboru.

Pred kratkim je števerjanska župnija imela v gosteh zbor mestne župnije v Gradcu v Avstriji. Pevci in pevke tega zbora so nastopili pri glavni nedeljski maši. Izredno dober zbor s sposobnim dirigentom je tako presenetil vse farane, ki so se udeležili nedeljskega bogoslužja. Po maši je bilo v Sedejevem domu srečanje s člani cerkvenega zbora, ki so še prej, med mašo, skupaj s kolegi z Gradca zapeli Zahvalno pesem. Ob tej priliki je vinogradnik Ciril Pintar podaril gostom nekaj svojega pridelaka, pred dnevi pa so se pevci oglasili z zahvalnim pismom. Naj povemo še, da ji bil povabljen na gostovanje v Graz prav števerjanski mešani zbor.

V A H T I

Tisoč svetil./ in križe, kamne vrh gomil/ jesenski venčajo cvetovi -/ vseh mrtvih dan.

S temi izrazitimi verzi je Goriški slavček označil dan - Vahti, kot ga mi imenujemo - ko se spominjamo svojih rajnih, očistimo in okrasimo grobove s krizantemami. To pa je zunanja, estetska podoba praznika, ki našim rajnim nič ne koristi, če se z njimi ne poveže mo duhovno, z molitvijo. Kot je v navadi, je v Števerjanu za 1. november slovesna maša ob 10. uri, pri kateri zbor sodeluje s priložnostnimi pesmimi, verniki pa z molitvami. K tej daritvi pridejo tudi tisti, ki prebivajo izven naše vasi, a imajo svoje rajne na našem pokopališču. Po maši je tudi letos bila slovesnost pred spomenikom padlim v drugi svetovni vojni, ki sta ga za to priliko stražila dva skavta v krojih. Predstavniki društev in organizacij so položili vence, po minuti molka, ki ga je predlagal števerjanski župan, sta zbrani. Sedej in Briški grič zapela nekaj priložnostnih pesmi. Podobna slovesnost je bila tudi na Jazbinah, kjer stoji spomenik padlim partizanoma. Tu je tudi spregovoril domačin Marjo Klanjšček. Popoldanski del se je odvijal v števerjanski cerkvi najprej z litanijami vseh svetnikov, nato pa so se vsi zbrani podali v procesijo na pokopališče. Tu je bilo besedno bogoslužje in blagoslov grobov. Nekoč je medtem stal ob grobu svojih dragih in se v teh trenutkih zbranosti z molitvijo spomnil svojih pokojnih sorodnikov. Pozno popoldne so imeli tako bogoslužje tudi na Jazbinah.

Nekoč je bila navada, da je mladina na Vahti hodila po vasi "pobirat hlebce". Ta navada je nekoliko zamrla, ohranili pa smo obliko družabnosti. Tako smo se zbrali pri Ivanu, kjer smo ob kostanju in moštu prepevali v prijetni družbi.

Zahvaljenca

Zahvaljenca sovpada z praznovanjem sv. Martina, ki pa se v naši vasi ni ohranilo. Letošnjo zahvaljenca smo obhajali dan po sv. Martinu in sicer 12. novembra. Nekaj dni prej je našo faro obiskal pater, ki je tudi spovedoval, na dan zahvalne nedelje pa je daroval sv. mašo. Bogoslužje so oblikovali tudi mladi, kmetovalci pa so okrasili oltar s svojimi pridelki. Darove so letos prinesli na oltar njihovi otroci. Nekateri so pripeljali na trg pred cerkvijo tudi svoje traktorje, ki jih je duhovnik po maši blagoslovil. Zahvaljenca pa ni samo praznik oz. dan, ko se Bogu zahvalijo samo kmetovalci, pač pa smo vsi dolžni zahvalo za prejete darove. Časčenje najsvetejšega, ki je bilo ves dan izpostavljeno v cerkvi, so opravili tudi mladi, s petjem, molitvami in premišljevanjem.

Valentina

ŠTEVERJANSKI in JAZBINSKI 50-LETNIKI: 1938 in 1939

LETNIK 1938

Emil Drufuka, Bruno Marassi,
Marko Škorjanc, Adrijan Miklus,
Roman Juretič, Jožef Prinčič,
Anton Korsič, Marta Tomažič, Anica
Maraž, Gina Masiero, Marija Koren,
Anica Terpin, Marina Sosol, Marija
Simčič, Zora Škorjanc in Judita
Koršič.

LETNIK 1939

Zdravko Klanjšček, Roman Vogrič,
Emil Miklus, Marino Humar, Rinaldo
Prečn, David Rožič, Komic Marta,
Anica Korsič, Škorjanc Ivanka, Stani
Veneranda, Corsič Neda, Mugerli
Lučka, Colja Vida, Terčič Alenka,
Prinčič Ivanka, Vogrič Marta,
Podversič Vera in Simsič Marija.

Na sliki sta še domači župnik
g. A. Lazar in bivša učiteljica
g. Ada Gabrovec.

Jazbinskim 50-letnikom želi vesel Božič Judita Koršič.*

Skupina iz Jazbin se zahvaljuje Slovenski Skupnosti, K.D. "Briški grič" in S.K.P.D.
"F.B. Sedej" za vence pri jazbinskemu spomeniku.